

Bogár László: Russiagate

2019 április 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Íme a csúf igazság!

Russiagate – ez az angol elnevezése a globális médiában annak a feltételezésnek, miszerint Donald Trump elnökké választásában dönt? szerepet játszottak az orosz hatalmi központok. És mivel így Trump az ? segítségükkel tudott elnökké válni, lényegében orosz ügynök, vagyis hazaáruló. Az elnevezés a híres-hírhedt Watergate-ügyre utal, arra a történetre, amikor Richard Nixon második elnökké választását a Demokrata Párt székházába (ez egy Watergate nev? irodaház-komplexumban volt) történ? betöréssel megszerzett dokumentumok segíthették el?. És amelynek napvilágra kerülése végül is Nixon elnök lemondásához vezetett.

Az üggyel megbízott, különleges jogokkal felruházott vizsgálóbíró most egy több ezer oldalas jelentésben foglalta össze a Trump elnököt érint? vádak megalapozottságát. Pontosabban, mint az kiderülni látszik, inkább a megalapozatlanságát. Miel?tt az üggyel kapcsolatos hatalmas erej? politikai örvénylésekr?l eltöprengenénk, érdemes volna visszaidézni Trump megválasztásának körülményeit. Az elnökválasztási kampány során a globális média véleményhatalmi gépezete tökéletesen egyértelm?vé tette, hogy az általa egyszer?en csak egy primitív és nevetséges bohócként ábrázolt Trump egyetlen funkciója az, hogy kontrasztot adjon Hillary Clintonhoz, aki persze az „igazi” jelölt. „Úgy sincs választásod a választáson” – sugallták a véleményhatalmi diktatúra urai, és ez feltehet?leg egy sajátos lélektani ellenreakciót provokált ki. „Nincs választásom?” – kérdezett vissza a választó, majd ingerülten csak annyit vetett oda, hogy: „tudod mit, van!”
És lett! Aligha meglep?, hogy mindez igazi sokkhatást gyakorolt a magabiztos mainstream médiára, így bármi áron, de valamilyen „logikus” magyarázatot kellett találni erre a súlyos fiaskóra. Ezt a magyarázatot volt hivatott betölteni az „orosz szál”, vagyis annak a feltételezése, hogy Trump, egyes munkatársai, s?t családtagjai is olyan kapcsolatban álltak orosz ügynökökkel, ami lehet?vé tette az egyébként „megengedhetetlen” megválasztását. És elindult a gigantikus gépezet, amely mindent megtett annak érdekében, hogy bebizonyítsa, Trump megválasztása valójában az évszázad csalása volt csupán.

A feltételezés persze egy módfelett kényes összefüggésre is rámutatott. Nevezetesen arra, hogy az a roppant méret? komplexum, amit az Amerikai Birodalom katonai és nemzetbiztonsági gépezete jelent, lényegében semmit sem ér. Vagyis a mindenféle pénzügyi ellen?rizhet?ség nélkül elköltött több mint ezermilliárd dollár valójában kidobott pénz, hiszen ha még arra sem képes, hogy egy ellenséges idegen hatalmat eredményesen tartson távol, a legfontosabb demokratikus procedúrától az elnökválasztástól, akkor ugyan miért is létezik? Arról már nem is beszélve, hogy mindez nyílt beismerése volt Oroszország katonai, hírszerzési és cybertérbeli technológiai fölényének, ami persze teljes képtelenség. (Némileg tragikomikus, hogy a Kína által amúgy valóban elért egyre nyilvánvalóbb technológiai fölény felismerése viszont végzetesen megkésett a Birodalom részér?l, de frusztrált csapkodásnál konstruktívabb módon eddig nem nagyon tudott erre reagálni.) Ám a Birodalom urainak láthatólag még az orosz fölény nyílt beismerése is jelentéktelen semmiség volt ahhoz a lehetséges „nyereséghez” képest, amit Donald Trump hazaárulóvá nyilvánítása és az elnöki funkcióból való eltávolítása jelenthetett volna.

A most közzé tett vizsgálati összefoglaló azonban nem talált semmilyen jelet, ami arra utalt volna, hogy az elnök bármilyen megengedhetetlen kapcsolatot vagy eszközt használt volna az elnökségért zajló küzdelme során. Az ellenzéki kórus persze, az ártatlanság vélelmének nagyobb dics?ségére most azt harsogja, hogy na, jó, jó, nem talált bizonyítékot Donald Trump hazaárulására, de arra sem, hogy nem követett el hazaárulást az elnökválasztás során. Mindez azért nagyon figyelemreméltó, mert akárhogy is nézzük, mégis csak a nyugatias demokrácia „?shazájáról” van szó, és most a legalapvet?bb jogelvek indulatos sárba tiprása zajlik éppen. Az már tragikomikus „hab a tortán”, hogy mindezt egy magát Demokratának nevez? párt viszi végbe. Nem nagyon lehet tehát kétségünk afel?l, hogy az Amerikai Egyesült Államok politikai rendszerében dúló polgárháború további elmélyülése várható, teljesen függetlenül attól, hogy a vizsgálat minden vádpont alól felmentette Trump elnököt. E kvázi-polgárháborús helyzet fontos újabb kritikus elágazási pontját jelenti majd az, hogy vajon miként reagál majd Donald Trump. Vajon lesz-e, maradt-e elég ereje ahhoz, hogy eljárások sorát kezdeményezze azok ellen a személyek és intézmények ellen, akik, illetve amelyek a legaktívabbak voltak ebben az elnököt, de legalább ennyire magát az amerikai demokráciát veszélyeztet? folyamatban. Mindez azért nagyon lényeges, mert két dolog kezd egyre nyilvánvalóbbá válni. Egyrészt az, hogy az Amerikai Birodalom valóban hanyatló fázisba érkezett, és egyre tehetetlenebb és frusztráltabb. Másrészt, hogy magán a politikai uralmi struktúrán belül kezd kibontakozni egy olyan tektonikus törésvonal, amelynek egyik oldalán azok állnak, akik ezt felismerve, a Birodalom „rendezett visszavonulásának” stratégiáját próbálják el?készíteni, a másik oldalon viszont azok, akik kétségbeesetten éppen annak agóniáját próbálják minden áron meghosszabbítani. Így aztán az egész roppant államgépezet egyre veszedelmesebb módon egy olyan autóra kezd hasonlítani, amelyet a padlógáz–satufék egyszerre vezetési stílusával próbálnak uralni.
Minden jel szerint egyre sikertelenebb módon.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló